

Jeżeli zatem biegły lekarz ginekolog potwierdzi ich stanowisko, wówczas lekarz będzie narażony na zarzut popełnienia przestępstwa nieumyślnego spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci pozbawienia zmarłej zdolności płodzenia, którego następstwem jest śmierć. Gdy właściwy biegły nie zauważy jednak nieprawidłowości w przeprowadzeniu operacji usunięcia macicy oraz normalnego związku między zgonem kobiety a usunięciem tego narządu, wówczas lekarzowi nie będzie można przypisać znamion powyższego przestępstwa.

PRZYKŁAD NR 7

W łonie matki (w 22. tygodniu ciąży) przeprowadzono operację rozszczepienia kręgosłupa dziecka z przepukliną oponowo-rdzeniową. Niestety urodziło się ono z wodogłowie i nigdy nie będzie chodzić oraz prawdopodobnie będzie upośledzone umysłowo. Rodzice chłopca twierdzą, że winę za jego fatalny stan zdrowia ponosi operator – chirurg ortopeda, który bez konsultacji z ginekologiem kobiety samodzielnie podjął decyzję o wykonaniu wyżej opisanej operacji. Dodają, że operacja powinna być przeprowadzona między 24. a 26. tygodniem ciąży. Lekarz broni się, że było to niezbędne do uchylenia niebezpieczeństwa grożącego zdrowiu, a nawet życiu chłopca. Zwłoka mogła bowiem skutkować u niego porażeniem czterokończynowym.

Jeżeli zatem biegli medycy – ginekolog oraz chirurg ortopeda – potwierdzą powyższe, wówczas operator uniknie odpowiedzialności karnej za popełnienie przestępstwa z art. 157 a § 1 k.k.

PRZYKŁAD NR 8

Mimo podejrzenia urazu mózgu (po wypadku samochodowym) lekarz nie zlecił wykonania badania TK głowy pacjenta. Mężczyzna zaś skarżył się na jednostronny ból głowy, miał zaburzenia świadomości oraz rozszerzone źrenice. Następnie doszło u niego do pęknięcia krwaka podtwardówkowego, w wyniku czego mężczyzna zmarł.

Biegły lekarz neurochirurg stwierdził, że gdyby lekarz zlecił TK głowy niezwłocznie po przyjęciu pacjenta do szpitala, to – z pewnością – wykazałoby ono istnienie tego krwaka i gdyby od razu przeprowadzono operację jego usunięcia, mężczyzna nadal by żył. W takim przypadku zatem istnieje bardzo duże prawdopodobieństwo, że lekarz odpowie za przestępstwo nieumyślnego narażenia pacjenta na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia określone w art. 160 § 3 w zw. z § 2 k.k., zakładając oczywiście, że pokrzywdzony złoży stosowny wniosek o jego ściganie. Bez tego wniosku bowiem lekarz uniknie odpowiedzialności karnej za dopuszczenie się powyższego czynu zabronionego.

Przeprowadzenie zabiegu operacyjnego bez zgody pacjenta

Przepis art. 41 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej gwarantuje każdemu nie-tykalność osobistą. Oznacza to, że pacjent ma prawo wyrazić zgodę na udzielenie mu określonego świadczenia zdrowotnego albo jej odmówić. Owo uprawnienie zaś wynika wprost z art. 16 ustawy z 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzecznika Praw Pacjenta. Koresponduje z nim zatem obowiązek uzyskania przez lekarza akceptacji na udzielenie pacjentowi konkretnego świadczenia zdrowotnego od uprawnionego do jej wyrażenia, co z kolei musi być poprzedzone przekazaniem mu, a ewentualnie również innym podmiotom wskazanym w pkt. 1 niniejszego rozdziału, przez lekarza odpowiedniej, tj. także opisanej w tym punkcie, informacji na ten temat.

2.1. INFORMACJA DOTYCZĄCA ZABIEGU OPERACYJNEGO

Zakres przedmiotowy. W świetle art. 31 ust. 1 ustawy z 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry na każdym przedstawicielu tego zawodu ciąży obowiązek przedstawienia pacjentowi przystępnej informacji o stanie jego zdrowia, rozpoznaniu, proponowanych oraz możliwych metodach diagnostycznych, leczniczych, dających się przewidzieć następstwach ich zastosowania albo zaniechania, wynikach leczenia oraz rokowaniu.

Lekarz może udzielić powyższych informacji innym osobom za zgodą pacjenta lub jego przedstawiciela ustawowego. Przy czym w sytuacjach wyjątkowych, jeżeli prognoza jest dla pacjenta niepomyślna, dopuszczalne jest ograniczenie komentowanej informacji, gdy według oceny lekarza przemawia za tym dobro chorego. W takich przypadkach lekarz przekazuje ową informację przedstawicielowi ustawowemu pacjenta lub osobie upoważnionej przez chorego. Na żądanie pacjenta lekarz ma jednak obowiązek udzielić mu tejsze informacji.